

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 80.053 van 4 mei 1999
in de zaak A. 83.670/X-8857.**

In zake : 1. Beatrijs COPPENS,
2. Rita COPPENS,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. LEFRANC,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Koning Albertlaan 128,

tussenkommende partij :

de n.v. AQUAFIN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. ASSCHERICKX,
kantoor houdende te 1070 BRUSSEL,
Ninoofsesteenweg 643.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Beatrijs COPPENS en Rita COPPENS op 22 april 1999 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van het besluit van 19 november 1998 van de gemachtigde ambtenaar van de Vlaamse minister bevoegd voor de Ruimtelijke Ordening waarbij aan de n.v. AQUAFIN de bouwvergunning wordt verleend voor "het aanleggen van de collector Haaltert op het grondgebied van de gemeenten Haaltert en Aalst - project 95.446";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 23 april 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 april 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. DEWANDRE, die loco Advocaat M. DENYS, verschijnt voor verzoeksters, van Advocaat X. TROCH, die loco Advocaat P. LEFRANC, verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat I. COOREMAN, die loco Advocaat B. ASSCHERICKX, verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. AQUAFIN met een ter terechtzitting neergelegd verzoekschrift heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat de tussenkomende partij opwerpt dat verzoeksters geen belang hebben bij de vordering; dat zij immers geen eigenaar meer zijn van het perceel waarop de bouwwerken zullen uitgevoerd worden aangezien zij werden onteigend en aangezien de n.v. AQUAFIN ingevolge het provisionele vonnis van 29 september 1997 eigenaar is geworden van het bewuste perceel, dat het bestreden besluit aldus voor hen niet griefhoudend is, en dat zij niet kunnen optreden "met het oog op de verdediging van het algemeen belang, meer bepaald de bescherming van het parkgebied", en dat "de vergunning (...) uitdrukkelijk (voorziet) dat met het oog op het maximale behoud van de bestaande bomen, de te

vellen bomen binnen de werkstroken zo beperkt mogelijk moeten gehouden worden";

Overwegende dat verzoeksters terecht stellen als eigenaar van het aan het bouwperceel palend parkgebied te doen blijken van het rechtens vereiste belang; dat de vergunde werken ook voor hen als aanpalende eigenaars griefhoudend kunnen zijn; dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid in de huidige stand van de procedure niet kan worden weerhouden;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeksters de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering verantwoorden als volgt :

"De omstandigheden die de schorsing van de tenuitvoerlegging wegens uiterst dringende noodzakelijkheid wettigen, zijn de volgende :

Verzoeksters worden nu plots, bij verrassing, geconfronteerd met een bouwvergunning die reeds dateert van 19 november 1998 (5 maanden oud). Verzoeksters waren niet op de hoogte van de nieuwe bouwaanvraag, ingediend door de n.v. AQUAFIN, daar deze aanvraag niet openbaar werd gemaakt. Verzoeksters waren evenmin op de hoogte van de afgifte van de bouwvergunning, aangezien deze tot op heden nog niet werd aangeplakt.

Ongetwijfeld wijst de spontane notificatie van deze vergunning door de n.v. AQUAFIN aan verzoeksters op het feit dat eerstgenoemde eerstdaags de werken zal aanvatten. De n.v. AQUAFIN kan in ieder geval

niet lang meer wachten met de tenuitvoerlegging van de bouwvergunning, aangezien deze over 7 maanden zal vervallen.

Wanneer verzoeksters enkel de gewone schorsings-procedure zouden instellen, zou de n.v. AQUAFIN niet kunnen wachten tot de uitspraak van Uw Raad om de werken aan te vatten, aangezien -gelet op de thans gebruikelijke termijnen van behandeling- op het ogenblik van de uitspraak van het schorsingsarrest de bestreden bouwvergunning reeds zou zijn vervallen (...).

Bovendien mag men niet uit het oog verliezen dat het hier reeds gaat om de tweede bouwvergunning, nadat de tenuitvoerlegging van de eerste vergunning door Uw Raad werd geschorst, hetgeen impliceert dat de n.v. AQUAFIN reeds een zekere achterstand heeft opgelopen in de realisering van het kwestieuze project, zodat zij thans ongetwijfeld snel tot uitvoering van de bestreden bouwwerken zal wensen over te gaan.

Daarbij is het belangrijk op te merken dat, eens de werken aangevat, hetgeen thans elk ogenblik kan gebeuren gelet op de spontane notificatie van de bouwvergunning aan verzoeksters, verzoeksters reeds onmiddellijk met een belangrijk element van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel (zoals door Uw Raad aanvaard in het schorsingsarrest nr. 71.244 van 28 januari 1998) zullen worden geconfronteerd, namelijk het rooien van ca. 50 (30 à 35 %) van de bestaande bomen, met alle nefaste gevolgen van dien voor het ecologisch evenwicht rond de historische ijskelder, de structuur van de ondergrond, de stabiliteit van de overige bomen, de waterhuishouding van de ondergrond, enz.

De verplichting om over te gaan tot heraanplanting, zoals als voorwaarde opgelegd in de bestreden bouwvergunning, kan overigens de realisatie van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet voorkomen, aangezien zulke heraanplanting tijdens het eerste plantseizoen na uitvoering der infrastructuurwerken eenvoudigweg te laat zal komen : het ecologische evenwicht zal reeds onherroepelijk verstoord zijn, met alle gevolgen van dien voor de resterende bomen en de ijskelder.

Verzoeksters merken tevens op dat werken van dergelijke aard in een vrij kort tijdsbestek kunnen worden uitgevoerd, zodat een arrest van Uw Raad in de gewone schorsingsprocedure te laat zou komen, aangezien de werken op het ogenblik van de uitspraak reeds zouden voltooid zijn.

Enkel de onmiddellijke schorsing van de tenuitvoerlegging van de bouwvergunning, bij uiterste hoogdringendheid, kan nog beletten dat de n.v. AQUAFIN een aanvang neemt met de werken en verzoeksters voor een voldongen feit plaatst";

Overwegende dat een eerste aan de n.v. AQUAFIN verleende bouwvergunning voor het uitvoeren van de bij de thans bestreden bouwvergunning opnieuw vergunde collectorwerken werd geschorst bij arrest nr. 71.244 van 28 januari 1998; dat, hoewel de bestreden bouwvergunning dagtekent 19 november 1998 en het beroep tot nietigverklaring op dat ogenblik nog in staat van onderzoek verkeerde bij het met het onderzoek van de zaak belaste lid van het Auditoraat, de n.v. AQUAFIN noch de Raad van State, noch verzoeksters op de hoogte bracht van deze nieuwe vergunning; dat de n.v. AQUAFIN slechts bij een ter post aangetekende brief van 16 april 1999, d.i. vijf maanden later, verzoeksters hiervan in kennis stelde; dat de opwerpingen van de verwerende partij dat verzoeksters enkel een "vermoeden" van imminentie van de bouwwerken aanbrengen, dat zij hun bewering dat de werken in een vrij kort tijdsbestek kunnen worden gerealiseerd niet door "concrete informatie" ondersteunen, en dat niet kan worden aangenomen dat een gewone schorsingsprocedure te laat zou komen aangezien in dat geval "alle vorderingen tot schorsing of toch vele ervan (...) uiterst dringend en noodzakelijk (zouden) worden", niet overtuigen; dat dit evenmin het geval is met de argumenten van de tussenkommende partij dat de bestreden bouwvergunning dateert van 19 november 1998 en dus geldig is tot 19 november 1999, waarbij zij tevens de verlenging van de bouwvergunning kan vragen, dat de werken nog geen aanvang hebben genomen en bovendien de totale duur der werken 180 werkdagen bedraagt en de gunningsprocedure pas einde mei zal klaar zijn; dat de stelling van verzoeksters dat de n.v. AQUAFIN "thans ongetwijfeld snel tot uitvoering van de bestreden bouwwerken zal wensen over te gaan" op in een kortgeding aanvaardbare argumenten is gesteund; dat zij, gelet op de gegevens van de zaak zoals deze blijken uit de stukken van het dossier, terecht stellen dat "eens de werken aangevat, hetgeen thans elk ogenblik kan gebeuren gelet op de spontane notificatie van de bouwvergunning

(..., zij) reeds onmiddellijk met een belangrijk element van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel (...) zullen worden geconfronteerd, namelijk het rooien van ca. 50 (30 à 35%) van de bestaande bomen, met alle nefaste gevolgen van dien", en dat de verplichting over te gaan tot heraanplanting de realisatie van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet kan voorkomen; dat verzoeksters de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering voldoende verantwoorden;

Overwegende dat verzoeksters in een enig middel de schending aanvoeren van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgesteld gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem, van de artikelen 14, 4.4., en 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, "zoals tevens nader toegelicht in de Ministeriële Omzendbrief van 8 juli 1997", en van het vertrouwensbeginsel, onder meer,

"Doordat, eerste onderdeel, het bestreden besluit de vergunning verleent voor het uitvoeren van collectorwerken op een perceel gelegen in het parkgebied volgens het gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem,

Terwijl de parkgebieden krachtens artikel 14.4.4. van het K.B. van 28 december 1972 in hun staat moeten bewaard worden of bestemd zijn om zodanig ingericht te worden, dat ze, in de al dan niet verstedelijkte gebieden, hun sociale functie kunnen vervullen,

en terwijl slechts die handelingen kunnen toegelaten worden, die strikt noodzakelijk zijn voor de openstelling, het behoud, de verfraaiing en/of aanleg van het park (M.O. van 8 juli 1997 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, B.S. 23 augustus 1997),

en terwijl de beoogde werken integendeel een bedreiging vormen voor de openstelling en het behoud van het parkgebied en allerminst de verfraaiing ervan zullen bewerkstelligen, dit terwijl verzoeksters verschillende haalbare alternatieven hebben voorgesteld die toelaten het parkgebied te sparen,

en terwijl parkgebieden al evenmin gebieden zijn waar gemeenschapsvoorzieningen of openbare nutsvoor-

zieneningen moeten ingeplant worden (M.O. van 8 juli 1997),

En doordat, tweede onderdeel, de vergunning thans plots uitdrukkelijk op grond van artikel 20 van het K.B. van 28 december 1972 wordt verleend, zonder dat aan de strikte toepassingsvoorwaarden, zoals uiteengezet in de omzendbrief van 8 juli 1997, is voldaan, (...),

terwijl de rechtszoekende erop mag vertrouwen dat de overheid haar eigen beleidsrichtlijnen naleeft, a fortiori wanneer deze in het Belgisch Staatsblad worden gepubliceerd zoals de Ministeriële Omzendbrief van 8 juli 1997,

en terwijl, nog steeds volgens de omzendbrief van 8 juli 1997, die naar eigen zeggen een belangrijke leidraad biedt bij de interpretatie en de toepassing van de diverse planologische voorschriften, artikel 20 van het K.B. van 28 december 1972 slechts kan toegepast worden voor uitzonderlijke toestanden en niet kan los gezien worden van de voorgaande artikels (zoals artikel 14.4.4.) die onder meer aangeven wat de verplichte inhoud is van de gewestplannen, (...)

en terwijl ten aanzien van de bestemmingen dient beklemtoond dat werken via artikel 20 slechts kunnen worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de algemene bestemming en met het architectonisch karakter van het betrokken gebied, zodat, indien men te maken heeft met tegenstrijdige functies (bv. pompstations en lozingsconstructies in parkgebied, zoals in casu), artikel 20 niet kan toegepast worden, (...)" ;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat "de verwijzing door verzoekende partijen naar de (...) bepaling (van punt 2 van de richtlijnen omtrent de toepassing van artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 vervat in de Ministeriële Omzendbrief van 8 juli 1997 luidens welk voorafgaandelijk een "motiveringsnota" als onderdeel van de gemeentelijke planning had moeten worden bijgevoegd) (...) eigenlijk ook de erkenning (impliceert) van het feit dat er in deze géén sprake is van tegenstrijdige functies en dat er dus geen sprake is van enige onverenigbaarheid met de bestemming";

Overwegende dat de tussenkomenende partij antwoordt dat "de aanleg van de collectoren en het

ondergronds pompstation geen bedreiging vormt voor het behoud van het parkgebied en evenmin de fraaiheid van het parkgebied in het gedrang zou brengen aangezien de bouwvergunning uitdrukkelijk gekoppeld is aan voorwaarden namelijk dat met het oog op het maximale behoud van de bestaande bomen de te vellen bomen binnen de werkstroken zo beperkt mogelijk moeten gehouden worden en dat moet overgegaan worden tot heraanplant in het parkgebied";

Overwegende dat het bestreden besluit de vergunning verleent voor de bouw van een "lozingsconstructie met terugslagklep" langs de bestaande Klokputbeek, die daartoe in een nieuwe bedding wordt geleid, van een "pompstation met overstort" en van een fietspad; dat na de voltooiing van de werken van de "lozingsconstructie met terugslagklep" nog bovengronds zichtbaar zal zijn, een betonnen voet van 20 cm hoog, 30 cm breed en 2,8 m lang, met daarop een metalen leuning van 1,05 m hoog, en van het "pompstation met overstort" een betonnen platform met een hoogte van 30 cm en een oppervlakte van circa 40 m², met daarin meerdere stalen deksels;

Overwegende dat krachtens artikel 14, 4.4., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, "de parkgebieden (...) in hun staat (moeten) bewaard worden of (...) zijn bestemd om zodanig ingericht te worden, dat ze, in de al dan niet verstedelijkte gebieden, hun sociale functie kunnen vervullen"; dat artikel 20 van hetzelfde besluit bepaalt dat "bouwwerken voor openbare diensten en gemeenschapsvoorzieningen (...) ook buiten de daarvoor speciaal bestemde gebieden (kunnen) worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de algemene bestemming en met het architectonisch karakter van het betrokken gebied";

Overwegende dat de Ministeriële Omzendbrief van 8 juli 1997 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 23 augustus 1997, onder meer stelt :

"ARTIKEL 20.

Bouwwerken voor openbare diensten en gemeenschapsvoorzieningen kunnen ook buiten de daartoe speciaal bestemde gebieden worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de algemene bestemming en met het architectonisch karakter van het betrokken gebied.

De uitgangspunten voor het te voeren beleid inzake de toepassing van deze uitzonderingsbepaling zijn de volgende:

(...)

B. Ten aanzien van de bestemmingen dient beklemtoond dat werken via artikel 20 slechts kunnen toegestaan worden 'voor zover ze verenigbaar zijn met de algemene bestemming en met het architectonisch karakter van het betrokken gebied'.

Indien we dus te maken hebben met tegenstrijdige functies bv. woningbouw in open ruimte is artikel 20 niet toe te passen.

Uiteraard heeft deze verenigbaarheid (bij niet tegenstrijdige functies) ook te maken met schaalniveaus waarbij zowel de omvang als de functie van het beoogde bouwwerk in rekening dient gebracht";

Overwegende dat het bestreden besluit met betrekking tot het gedeelte van de collector gelegen in het parkgebied is gemotiveerd als volgt :

"Overwegende dat voor lijninfrastructuren zoals collectoren geen speciaal bestemde zones zijn voorzien, overwegende dat het tracé binnen de parkgebieden en het recreatiegebied onmiddellijk aansluit bij het woongebied en dat de algemene bestemming van het gebied als woongebied bestemd is.

Overwegende dat het parkgebied ingesloten wordt door het woongebied waarbij de achtertuinen van de voorliggende woningen het parkgebied uitmaken, en dat het tevens begrensd wordt door de spoorweg.

Overwegende dat het voorzien van een ondergronds pompstation met uitlaatconstructie welke loost in een bestaande waterloop, met inbegrip van leuning ter beveiliging, de bestemming van parkgebied in deze woonomgeving niet in het gedrang brengt.

Overwegende dat parkgebieden ook kunnen voorzien in de afwatering van aanpalende gebieden en dat ook de daartoe noodzakelijke overwegend ondergrondse

infrastructuur deze bestemming niet teniet doet en dat door een gepaste inkleding deze kunnen geïntegreerd worden in de omgeving.

Overwegende dat het aanleggen van een fietspad boven deze ondergrondse infrastructuur evenmin de bestemming van het parkgebied teniet doet, ook binnen de parkgebieden kunnen voet- en fietswegen voorkomen en noodzakelijk zijn ter vervulling van de onderscheiden functies van het parkgebied.

Overwegende dat de werken grotendeels aan de rand van het parkgebied gelegen zijn en de te vellen bomen (grotendeels canada-populieren) na uitvoering der werken kunnen gecompenseerd worden door inlandse boomsoorten in een verband dat aangewezen is om het parkgebied te bestendigen.

Overwegende dat met het oog op het maximale behoud van de bestaande bomen de te vellen bomen binnen de werkstroken zo beperkt mogelijk gehouden zijn en in rode kleur aangeduid zijn op de ontwerpplannen.

Overwegende dat na uitvoering der werken heraanplant dient te gebeuren in het parkgebied, en dat dit als voorwaarde aan huidige vergunning wordt gekoppeld.

Overwegende dat de werken dus voor vergunning vatbaar zijn wegens verenigbaarheid met de woonbestemming enerzijds en in toepassing van art. 20 van het K.B. van 28/12/72 in de andere gebieden gezien noch de algemene bestemmingen, noch het architectonisch karakter in het gedrang wordt gebracht";

Overwegende dat niet wordt betwist dat de betrokken collectorwerken worden ingeplant in een gebied dat volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgesteld gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem gelegen is in parkgebied; dat artikel 14.,4.4., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 geen definitie van "parkgebied" geeft, zodat moet worden aangenomen dat de term in zijn spraakgebruikelijke betekenis moet worden begrepen en derhalve een terrein bedoelt dat door beplanting met bomen en heesters tot een wandel- en rustplaats is ingericht; dat het bestreden besluit de in parkgebied gelegen bouwwerken uitdrukkelijk heeft vergund op grond van artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972; dat de bouw van een "lozingsconstructie met terugslagklep", en een "pompstation met overstort", ook al worden deze bouwwerken gedeeltelijk

ondergronds uitgevoerd, waarbij ca. 50 (30 à 35%) van de bestaande bomen moeten worden gerooid, en al is een niet nader omschreven "heraanplant" voorzien, op het eerste gezicht niet verenigbaar lijkt met de "algemene bestemming" van parkgebied, zoals vereist door artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972, en verduidelijkt in de algemene beleidslijn voor de toepassing van laatstgenoemd besluit, vastgelegd in de ministeriële omzendbrief van 8 juli 1997; dat immers de toepassing van artikel 20 in geval van "tegenstrijdige functies" zoals deze in casu op het eerste gezicht worden toegestaan, lijkt te zijn uitgesloten; dat het onderdeel van het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, verzoeksters aanvoeren dat het park dat aan hun woning is gelegen "wordt gekenmerkt door de aanwezigheid van talrijke waardevolle bomen, alsmede een vijver en een negentiende eeuwse ijskelder, welke als één geheel moet(en) beschouwd worden", dat, "indien de bestreden beslissing zou worden tenuitvoer gelegd, (...) dit de rooiing (zal) meebrengen van 30 à 35 % van de bestaande bomen", dat aangezien "de windvang (hierdoor) volledig wegvalt (,) de lindebomen (...) welke als één geheel boven op de kruin van de ijskelder staan (zeker zullen sneuvelen)" waardoor "het ecologisch evenwicht rond de ijskelder (...) dermate verstoord (zal) worden, dat op zeer korte termijn dit bouwwerk als volledig verloren zal moeten beschouwd worden", dat "de realisatie van het project (...) op nog andere technische bezwaren (stuit)", met name een wijziging in de structuur van de ondergrond, waardoor de stabiliteit van alle bomen in het gedrang zal komen, een wijziging in de waterhuishouding van de ondergrond, waardoor het volledige perceel in een moeras zal worden herschapen, overstroming bij hevige regenval, de noodzakelijke aanleg van een nieuwe weg naar het gemeal die het park verder zal aantasten, geluidsoverlast, geurhin-

der en het aantrekken van insecten en ongedierte; dat verzoeksters voorts stellen dat het hun "niet te doen is om de financiële minwaarde die zij ongetwijfeld zullen ondergaan indien de plannen van AQUAFIN zullen gerealiseerd worden", maar om "het behoud van het parkgebied, inclusief het bomenbestand en de ijskelder", dat "de verplichting om over te gaan tot heraanplanting (...) de realisatie van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet (kan) voorkomen, aangezien zulke heraanplanting tijdens het eerste plantseizoen na uitvoering der infrastructuurwerken eenvoudigweg te laat zal komen", en "de verplichte heraanplanting in het beste geval slechts een klein deel van het nadeel kan verhelpen", en dat ook de visuele hinder een moeilijk te herstellen ernstig nadeel vormt;

Overwegende dat verzoeksters voldoende concrete gegevens bijbrengen die, samengenomen, aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen zoals bedoeld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid toe te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. AQUAFIN in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het besluit van 19 november 1998 van de gemachtigde ambtenaar van de Vlaamse minister bevoegd voor de Ruimtelijke Ordening waarbij aan de n.v. AQUAFIN de bouwvergunning wordt verleend voor "het aanleggen van de collector Haaltert op het grondgebied van de gemeenten Haaltert en Aalst - project 95.446".

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier mei 1900 negenennegentig, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. EYLENBOSCH, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

J. BOVIN.